

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6510/2025
29.05.2025.године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости споразума о накнади за експроприсано земљиште и исплате разлике накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4739/24 од 29.01.2025. године, на седници одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4739/24 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2742/17 од 08.08.2024. године, у ставу првом изреке, одбијен је приговор туженог о апсолутној ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари, као неоснован. У ставу другом изреке, утврђено је према туженом да је ништав Споразум о накнади закључен пред Секретаријатом за урбанизам и имовинско-правне послове града Врања број 465-305/2013-07 од 15.01.2014. године између тужиоца и туженог, којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште, јер је противан принудним прописима и јавном поретку. У ставу трећем изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште за кп бр. .. површине 1172 м2 уписане у лист непокретности број .. КО ... исплати 860.306,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.08.2024. године, као дана пресуђења до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиоца за тражену законску затезну камату на досуђени износ почев од 15.02.2014. године, као дана доспелости за наплату до 07.08.2024. године, као неоснован. У ставу четвртом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 328.740,50 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4739/24 од 29.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, обавезујућем делу става трећег и у ставу четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 07.11.2017. године, а преиначена дана 10.08.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела износи 860.306,00 динара, а што на дан преиначења тужбе обрачунато по средњем курсу Народне банке Србије представља динарску противвредност износа од 7.331,90 евра. Како је вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде од 7.331,90 на дан преиначења тужбе, 10.08.2022. године, испод прописаног цензуса из цитиране одредбе, то следи да ревизија туженог није дозвољена.

Стога је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић